

[Grünbaum.]
nu skål gennemføres af de radikale, af venstre og af de konservative i forening.

Haunstrup Clemmensen: Af udvalgsbetænkningens afsnit om de to lovforslag, der nu er til behandling, fremgår det, at mindretallet, socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget, nærmere vil motiverer deres stilling under anden behandling af lovforslagene. Jeg skal undlade at vurdere, hvorvidt socialistisk folkeparti vil bibringe en sådan klarhed, men det står i hvert fald fast, at der er ikke stillet ændringsforslag fra mindretallets side til det forslag om en udskrivningsprocent på 91, der her er til behandling. Man vil altså nærmere motivere sin stilling. Det er ikke, fordi talens længde ikke var tilstrækkelig, men med hensyn til klarheden over, hvad socialdemokratiets stilling er til udskrivningsprocenten, forstår jeg altså, at det kan koges ned til, at socialdemokratiet ikke har nogen stilling for tiden. Man mener ikke, at man overhovedet på indeværende tidspunkt vil være med til at fastlægge nogen udskrivningsprocent. Noget særlig markant eller noget særlig skarpt standpunkt kan man i hvert fald ikke beskyldes det for at være.

Ejendommeligt nok, for på tilsvarende tidspunkt i fjor vaklede man ikke så meget, da var man ikke så usikker på hånden. Da var man helt sikker på, at en udskrivningsprocent på 82 ville være den rigtige, den eneste forsvarlige, og jeg har i hvert fald ikke nogen erindring om, at man fra socialdemokratiets side mente, at det var for tidligt på samme tid i fjor at fastsætte en udskrivningsprocent.

Jeg ved ikke, om det er nervøsiteten over det, der dengang efterfulgte socialdemokratiets skarpe standpunkt, der nu har ført til, at man slet ikke mener noget. Situationen er jo den, at landets betalingsbalanceproblemer, der i dag er overordentlig alvorlige, hvad vel heller ikke kan have undgået socialdemokratiets opmærksomhed, utvivlsomt ville have været endnu alvorligere, hvis man havde fulgt den socialdemokratiske indstilling fra i fjor med den meget lave udskrivningsprocent. Jeg ville egentlig gerne høre, om det dog ikke var muligt bare i en bisætning eller eftersætning — kald det, hvad man vil — at erkende, at den finanspolitik,

man fra socialdemokratiets side lagde op til i fjor, simpelt hen ville have forværret landets i forvejen alvorlige betalingsbalancesituation, hvis den var blevet gennemført, hvad den altså lykkeligvis ikke blev. Vi mener altså, det er en ejendommelig svagheit, at socialdemokratiet ikke mener noget som helst om, hvilken udskrivningsprocent der skal fastlægges.

Skulle man — hvad jeg, som jeg senere skal understrege nærmere, ikke tror på — komme i den situation, at der blev mulighed for en vis lempelse i den stramme økonomiske politik, så går jeg da ud fra, at socialdemokratiet erkender, at vi har adskillige muligheder for at lempe. Jeg har fået den opfattelse, at socialdemokratiet mener, at vi har en overordentlig stram pengepolitik — en opfattelse som jeg deler. Var det dog så ikke en mulighed i givet fald at lempe denne pengepolitik til gavn for investering og beskæftigelse og økonomisk vækst, hvis der skulle blive en realøkonomisk mulighed derfor? Vi savner jo ikke på nogen som helst måde midler til at lempe, hvis det lykkelige skulle ske, at der blev en saglig mulighed derfor.

Men jeg synes, man må have lov til at understrege, at alt, hvad der er fremkommet af materiale, både nationalt og internationalt — jeg understreger det internationale, fordi den socialdemokratiske ordfører var ind på dette; jeg går ud fra, at hr. Grünbaum ikke har glemt, hvordan OECD råder Danmark i spørgsmålet om en stram økonomisk politik — alt, hvad der foreligger og har foreligget for udvalget, bekræfter, at der fortsat er behov, desværre kun, for en overordentlig stram finanspolitik. Vi mener, det ville være ulykkeligt, hvis der nu, i den nuværende økonomiske situation, skabtes usikkerhed om Danmarks interesse for og vilje til at føre en overordentlig stram finanspolitik. Der er et behov derfor, og det nytter ikke, at man ved at undlade at tage stilling forsøger at bagatellisere disse spørgsmål.

Det må vel også i denne forbindelse tælle, at der hidtil fra socialdemokratisk side dog har været megen iver for at understrege, at der var behov for en konjunkturbestemt finanspolitik. Det var, som om den socialdemokratiske ordfører i dag nærmest nåede til den opfattelse, at det var der ikke noget rigtigt middel i, og det førte bare til længdinin-